

Az Istenhez az én szómat

Jelen, múlt és jövő

Béza T., 1519–1605

Bourgeois, Strasbourg, 1545

1. Az Is - ten - hez az én szó - mat, Hogy fel - ki - ál - ték hoz - zá,
E - me - lém ki - ál - tá - so - mat;
Be - szé - dem meghall - ga - tá. Min - den - né - mű szük - ségem - ben
Re - mény - ségem csak az Is - ten;
Éj - jel ke - zem fel - tar - tom, Az ég - re hoz - zá nyuj - tom.

2. Lelkem nagy bánatba esett, ∴ Minden vigasztalást megvet, Az Isten rettent engem, Ha róla emlékezem. Noha Istennek szívemben ∴ Panaszlok nagy ínségemben, Lelkem mégsem találhat Semmiben nyugodalmat.

3. Szemeimet nyitva tartod, ∴ Aludni éjjel sem hagyod; Erőmben úgy elfogyék, Hogy egy szót sem szólhaték. Gondolám a régi időt, ∴ És forgatám szemem előtt Az elmúlt esztendőket, Hányám és vetém őket.

4. ---

5. E harag mindenkor tart-é? ∴ Az Úr örökké elvet-é? Nincsen-e önekie Én hozzám semmi kedve? Elfogyott-é nagy kegyelme, ∴ És ő atyái szerelme? És immáron hátra tért, Amit nekünk megígért?

6. Teljességgel elfogyott-e ∴ Hozzánk való nagy szerelme? Elaludt-e irtalma Az ő nagy haragjába? Végre mondék: oda vagyon ∴: Az én életem immáron, Isten megvonta kezét, Nem nyújtja segédelmét.

7. De meggondolám ismétlen, ∴: Miket míveltél régenten: A te nagy csudáidat, Miket sok ember látott. Csudáidról gondolkodva, ∴: Miket láték dolgaidba', Elmélkedém erősen, Végre szólék ekképen:

8. Ó, erős és kegyes Isten, ∴: Szent vagy cselekedetidben, És sehol senki nincsen Hozzád hasonló Isten. Csuda, Isten, a te dolgod, ∴: Amint gyakran megmutatod, Minden népek jól látják, Nagy voltát hatalmadnak.

9. Népedet te kimentetted, ∴: Nagy ínségéből kivetted, Jákóbnak és Józsefnek Nemzetét mindkettőnek. Hogy a víz téged megláta, ∴: Ottan nagy félelme juta, És a tenger mélysége Legottan megrendüle.

10. A felhők esőt ejtének, ∴: És nagy mennydörgések lönek, A magas ég harsoga, Széjjel minden csattoga, Sűrű nyilak repülének, ∴: Sebes köesők esének, Oly villámlások lönek, Hogy az egész föld fénylék.

11. A föld megrendüle szörnyen, ∴: Útad lön a nagy tengeren; Általmenél a vízen, Lábád nyoma még sincsen. A te szerelmes népedet ∴: Mint egy nyájat vezérletted, Kihozád hatalmaddal Mózes és Áron által.